

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 30 maj 2002

Mål T-197/00

Hubert Onidi
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Avsättning från tjänsten och minskning av rätten till avgångspension – Handlingar som är hänförliga till korruption – Rätten till försvar – Proportionalitetsprincipen”

Fullständig text på franska . . . . . II - 325

Saken: Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 29 juli 1999 att avsätta sökanden från hans tjänst och minska dennes avgångspension med en tredjedel och av kommissionens beslut i skrivelse av den 27 juli 1999 att avslå sökandens begäran om att det disciplinära förfarandet skall återupptas.

Avgörande: Talan ogillas. Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Sammanfattning av domen

1. Tjänstemän – Talan – Föregående administrativt klagomål – Frist för att anföra klagomål – Beräkning
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 90.2; rådets förordning nr 1182/71, artikel 3.4)

2. Tjänstemän – Rättigheter och skyldigheter – Lojalitetsplikt – Begrepp – Omfattning
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 21)

3. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Disciplinärt förfarande – Disciplinärt och straffrättsligt förfarande pågår samtidigt – Tjänstemannens skyldighet att ge administrationen de upplysningar som krävs för att jämföra handlingarna som omfattas av det disciplinära förfarandet med de som är relevanta för det straffrättsliga förfarandet
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 88 femte stycket)

4. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Inledande av ett disciplinärt förfarande – Preskriptionsfrist – Föreligger inte – Tillsättningsmyndighetens hänskjutande av ett ärende till disciplinnämnden – Frist – Föreligger inte – Administrationens skyldighet att vidta åtgärder inom rimlig tid
(Tjänsteföreskrifterna, bilaga IX)

5. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Disciplinärt förfarande – Upprättande av disciplinnämndens yttrande – Frister – Icke iakttagna – Tidsfrister som inte är preskriptionsgrundande
(Tjänsteföreskrifterna, bilaga IX, artikel 7 första stycket)

6. Tjänstemän – Disciplinåtgärder – Åtgärd – Tillsättningsmyndighetens utrymme för eget skön – Domstolsprövning – Omfattning – Gränser
(Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 86–89)

*7. Tjänstemän – Beslut som går någon emot – Disciplinåtgärd –
Motiveringskyldighet – Omfattning
(Tjänsteföreskrifterna, artikel 25)*

1. Då tjänsteföreskrifterna är en rättsakt från rådet och det saknas särskilda regler om de frister som avses i artikel 90, är det således de regler som fastställts i artikel 3.4 i förordning nr 1182/71 om regler för bestämning av perioder, datum och frister som skall tillämpas på de frister som föreskrivs i artikel 90.2, enligt vilken klagomål skall anföras inom tre månader.

(se punkterna 46–48)

Hänvisning till förstainstansrättenden 13 mars 1998 i mål T-247/97, Lonuzzo-Murgante mot parlamentet, REGP 1998, s. I-A-119 och s. II-317, punkt 38

2. I artikel 21 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs förutom de konkreta skyldigheter som åligger en tjänsteman vid utförandet av sina arbetsuppgifter även en allmän lojalitetsplikt enligt vilken tjänstemannen rent allmänt måste avhålla sig från handlingar som kan inverka negativt på institutionens anseende och respekten för institutionen och dess myndigheter. Handlingar som är hänförliga till korrupktion och som har påtalats i ett disciplinärt beslut utgör obestriddligen ett åsidosättande av denna allmänna lojalitetsplikt.

(se punkt 73)

Hänvisning till förstainstansrätten den 17 februari 1998 i mål T-183/96, E mot ESK, REGP 1998, s. I-A-67 och s. II-159, punkt 40

3. Det framgår av systematiken i artikel 88 femte stycket i tjänsteföreskrifterna att det ankommer på tjänstemannen i fråga att ge tillsättningsmyndigheten de upplysningar som krävs för att bedöma om de handlingar som läggs tjänstemannen till last inom ramen för det disciplinära förfarandet samtidigt är föremål för ett straffrättsligt förfarande gentemot denne. För att uppfylla denna skyldighet skall tjänstemannen i fråga, i princip, styrka att ett straffrättsligt förfarande har inletts mot honom samtidigt som han var föremål för ett disciplinärt förfarande. Det är först när sådana straffrättsliga förfaranden har inletts som de handlingar som dessa omfattar kan identifieras och jämföras med de handlingar som ligger bakom det disciplinära förfarandet, i syfte att fastställa om de eventuellt sammanfaller.

(se punkt 81)

Hänvisning till förstainstansrätten den 19 mars 1998 i mål T-74/96, Tzoanos mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-129 och s. II-343, punkt 35, vilket bekräftats av domstolen den 18 november 1999 i mål C-191/98 P, Tzoanos mot kommissionen, REG 1999, s. I-8223

4. I tjänsteföreskrifterna föreskrivs ingen preskriptionsfrist för inledande av ett disciplinärt förfarande mot en tjänsteman som anklagas för att ha underlåtit att uppfylla någon av de skyldigheter som följer av tjänsteföreskrifterna. En sådan preskriptionsfrist skulle under alla förhållanden kunna skydda rättssäkerheten endast om den fastlagts i förväg av gemenskapslagstiftaren. I tjänsteföreskrifterna föreskrivs inte heller någon tidsfrist inom vilken tillsättningsmyndigheten skall hänskjuta ett ärende till disciplinnämnden. De disciplinära myndigheterna har emellertid en skyldighet att med omsorg genomföra det disciplinära förfarandet och agera på ett sådant sätt att varje led i förfarandet genomförs inom en rimlig tid efter det föregående ledet.

(se punkterna 88 och 91)

Hänvisning till förstainstansrätten den 17 oktober 1991 i mål T-26/89, De Compte mot parlamentet, REG 1991, s. II-781, punkt 68; förstainstansrättens 26 januari 1995 i mål T-549/93, D mot kommissionen, REGP 1995, s. I-A-13 och s. II-43, punkt 25; förstainstansrätten den 3 juli 2001 i de förenade målen T-24/98 och T-241/99, E mot kommissionen, REGP 2001, s. I-A-149 och s. II-681, punkt 5

5. Tidsfristerna i artikel 7 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna är inte preskriptionsgrundande utan utgör regler avseende god förvaltning. Om dessa regler inte iakttas kan den berörda institutionen bli skadeståndsskyldig för den skada som berörda personer eventuellt därigenom orsakas men detta gör inte ensamt att en disciplinåtgärd som vidtagits sedan fristen gått ut är ogiltig. Det är visserligen riktigt att ett överskridande av nämnda frister kan medföra att en rättsakt som har antagits efter det att fristen har löpt ut är ogiltig, men varje överskridande av fristen föranleder inte automatiskt ogiltigförklaring. Det är endast under särskilda förutsättningar som en disciplinåtgärd som vidtagits efter tidsfristens utgång i enskilda fall kan vara ogiltig.

(se punkt 96)

Hänvisning till domstolen den 4 februari 1970 i mål 13/69, Van Eick mot kommissionen, REG 1970, s. 3, punkt 3–7; domstolen den 29 januari 1985 i mål 228/83, F. mot kommissionen, REG 1985, s. 275, punkt 30; domstolen den 19 april 1988 i mål 175/86 och 209/86, M. mot rådet, REG 1988, s. 1891, punkt 16; förstainstansrättenden 4 maj 1999 i mål T-242/97, Z mot parlamentet, REGP 1999, s. I-A-77 och s. II-401, punkterna 40 och 41, vilket bekräfts av domstolen den 27 november 2001 i mål C-270/99 P, Z mot parlamentet, REG 2001, s. I-9197

6. Det är tillsättningsmyndighetens uppgift att välja en lämplig disciplinåtgärd, när de handlingar som lagts den anställda till last har styrkts. Gemenskapsdomstolarna kan inte ändra den disciplinåtgärd som valts, annat än om den inte står i proportion till de handlingar som har lagts tjänstemannen till last. Valet av disciplinåtgärd grundar sig på en helhetsbedömning som tillsättningsmyndigheten gör av samtliga konkreta faktiska omständigheter och av alla omständigheter i varje enskilt fall, eftersom det artiklarna i 86–89 i tjänsteföreskrifterna inte föreskrivs något fast samband mellan de disciplinåtgärder som anges i dessa bestämmelser och de olika slag av åsidosättanden som en tjänsteman kan göra sig skyldig till, och eftersom det inte preciseras på vilket sätt försvårande eller förmildrande omständigheter skall beaktas vid valet av disciplinåtgärd. Gemenskapsdomstolarnas prövning måste därför inskränkas till frågan om den avvägning som tillsättningsmyndigheten har gjort mellan försvårande och förmildrande omständigheter är proportionerlig, och gemenskapsdomstolarna kan vid denna prövning inte ersätta tillsättningsmyndigheten och göra en egen värdering i detta hänseende.

(se punkterna 141 och 142)

Hänvisning till domen i det ovannämnda målet Van Eick mot kommissionen, punkterna 24–25; domstolen den 30 maj 1973 i mål 46/72, De Greef mot kommissionen, REG 1973, s. 543, punkterna 44–46; domen i det ovannämnda målet F. mot kommissionen, punkt 34; domstolen den 5 februari 1987 i mål 403/85, F. mot kommissionen, REG 1987, s. 645, punkt 26; domen i det ovannämnda målet M. mot rådet, punkt 9; förstainstansrättenden 7 mars 1996 i mål T-146/94, Williams mot revisionsrätten, REGP 1996, s. I-A-103 och s. II-329, punkterna 106, 107 och 108

7. Skyldigheten i artikel 25 i tjänsteföreskrifterna har till syfte dels att ge den berörde de upplysningar som är nödvändiga för att kunna avgöra om beslutet som går honom emot är grundat eller inte, dels att göra en domstolsprövning möjlig. Bedömningen av om motiveringen av rättsakten uppfyller kraven i tjänsteföreskrifterna skall inte ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området. Även om det i motiveringen i tillsättningsmyndighetens beslut tydligt måste anges de omständigheter som läggs tjänstemannen till last liksom de överväganden som lett till att myndigheten valt påföljden i fråga, måste inte samtliga faktiska och rättsliga omständigheter som den berörda tjänstemannen har tagit upp under det disciplinära förfarandet diskuteras.

(se punkt 156)

Hänvisning till förstainstansrättenden 16 juli 1998 i mål T-144/96, Y mot parlamentet, REGP 1998, s. I-A-405 och s. II-1153, punkt 22; förstainstansrättenden 16 oktober 1998 i mål T-40/95, V mot kommissionen, REGP 1998, s. I-A-587 och s. II-1753, punkt 36; förstainstansrättenden 19 maj 1999 i de förenade målen T-34/96 och T-163/96, Connolly mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-87 och s. II-463, punkt 93